

> 12°C. За вегетаційний період під час росту рослин раннього строку сівби сума опадів та сума ефективних температур були вищими, що і забезпечило кращі біометричні показники, вищу товарну врожайність і величину раннього врожаю. За строку сівби 3 і 13 травня рослини піддавалися впливу більш високими температурами повітря і ґрунту, внаслідок їх пригнічення біометричні параметри були гіршими, що призвело до зниження їх продуктивності.

Список використаних джерел:

1. Лихатський В.І., Тернавський А.Г. Особливості технології вирощування огірків на шпалері // Агроогляд овочі та фрукти. – 2006 . – № 19-20(23-24). – С. 10-12.

Стецько Н.М.

студент;

Шейдик К.А.

*кандидат сільськогосподарських наук, викладач,
Ужгородський національний університет*

ПОРІВНЯЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ПЕРСИКА ЗВИЧАЙНОГО І ПЕРСИКА ГЛАДКОГО (НЕКТАРИН)

Персик і нектарин в умовах зони Українських Карпат є високоврожайними і економічно ефективними культурами, які забезпечують продуктивність насаджень по 260-390 ц/га з рівнем рентабельності понад 800%.

Батьківщина рослини достовірно невідома, але вважається, що вид *Prunus Davidiana Franchet*, який зустрічається в північному Китаї (поблизу Пекіна) його дика форма або, принаймні, дуже близький до неї (рис. 1).

Потрапивши до Європи, плід став настільки популярним, що зайняв по врожайності і площі садів третє місце після яблук і груш, а в деяких країнах, наприклад в Італії, навіть зумів їх обігнати. Це взагалі-то не дивно, адже персик, якого природа наділила оксамитовою шкіркою жовтогарячого кольору та соковитою м'якоттю з тонким ароматом, славиться не тільки унікальним освіжаючим кисло-солодким смаком, але й своїми незрівнянними цілющими властивостями. Вражаюча кількість провітаміну А, калію, кальцію, фосфору, заліза, а також таких вітамінів, як С, Р, РР, В1, В2, роблять плід надзвичайно смачним профілактичним засобом проти різноманітних хвороб [1].

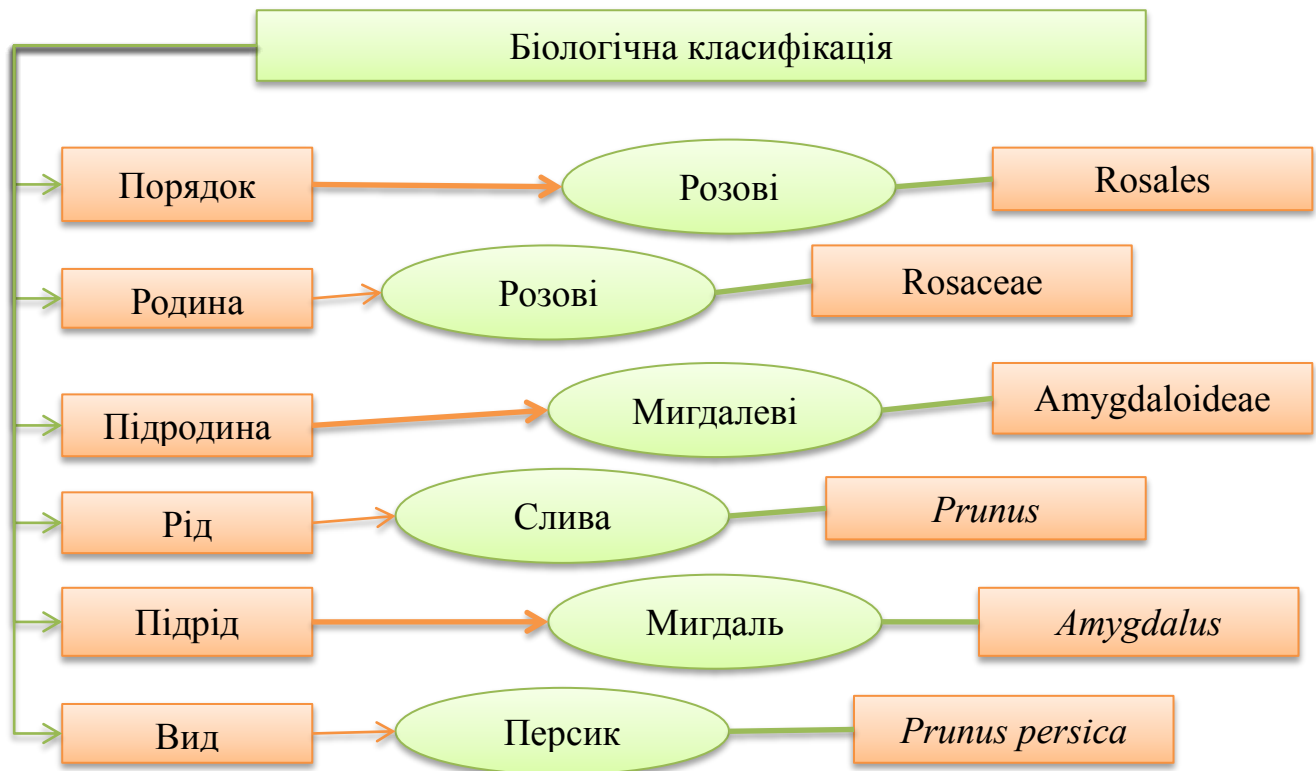

Рис. 1. Ботанічна класифікація *Prunus persica*

Існує два види персиків: опушені (звичайні) і гладкі (нектарин), (рис. 2).

Персик – листопадне дерево, що доростає до 5-10 м висоти. Листя ланцетоподібне, із зубчатою кромкою, 7-15 см завдовжки і 2-3 см завширшки. Квітки розростаються ранньою весною перед появою перших листків; вони відокремлені або спарені, 2,5-3 см діаметром, з п'ятьма пелюстками рожевого кольору.

Плід – кісточковий, з єдиним великим сім'ям. Має гарний запах як цвіту, так і плоду. Плід персика має овальну або округлу форму, з характерною борозенкою на одній зі сторін. М'якоть стиглого персика соковита і солодка на смак, жовтуватого кольору, також є плоди з білявою, жовто-червоною і навіть червоною м'якоттю, всередині якої знаходиться велика кісточка, покрита глибокими борозенками.

Залежно від сорту шкірка персика бархатиста (власне персики), або ж гладка (нектарини). Сім'я коричневе, забарвлене червоним, овальної форми, зморшкувате, 1,5-2 см завдовжки.

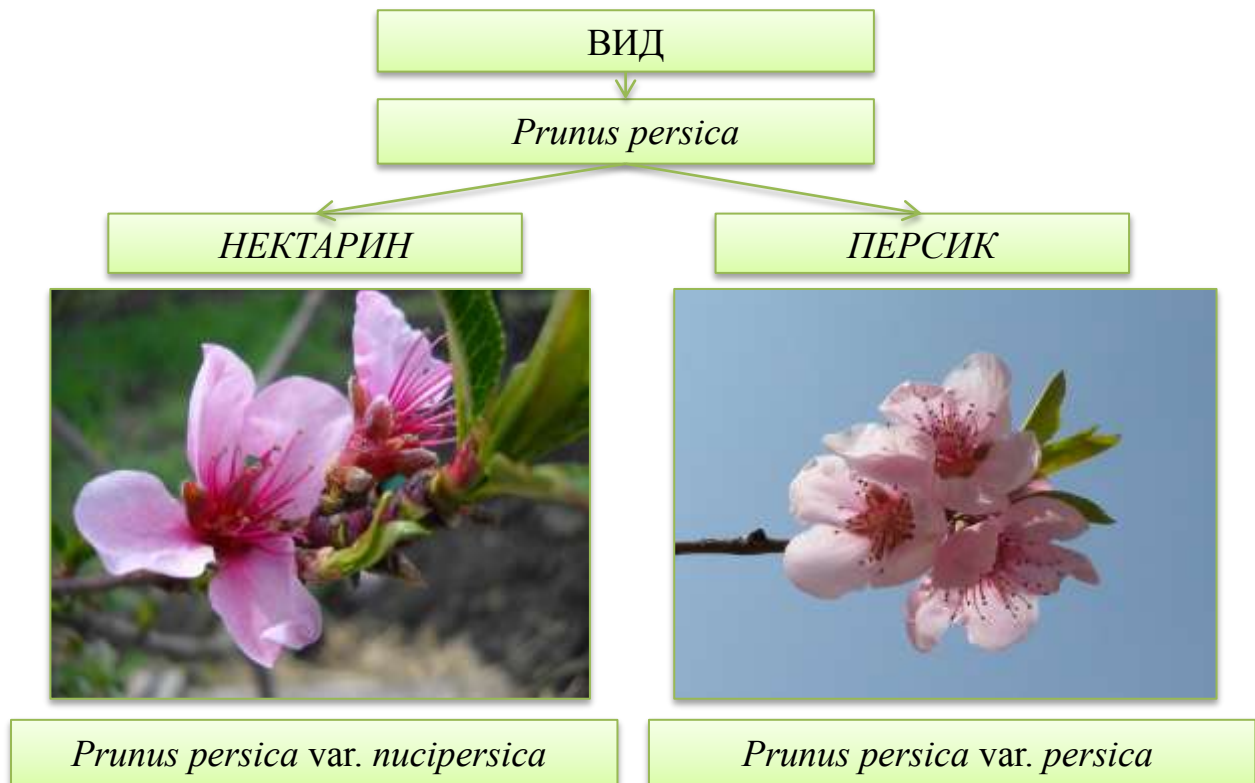

Рис. 2. Різновидність *Prunus persica*

Нектарини – в останні десятиліття на Закарпаття та Буковину інтродуковані десятки сортів нектарину вітчизняної та зарубіжної селекції. З числа раніше вивчених сортів тільки нектарин Київський був рекомендований нами для широкого розмноження та промислового вирощування. Виявилось, що у вологому кліматі Карпат нектарини більш чутливі до борошнистої роси, ніж переважна більшість опушених персиків. Хвороба уражує не тільки молоді пагони, але й плоди. Тому виникла потреба створювати сорти, що пристосовані до ґрунтово-кліматичних умов Карпат.

Є значна відмінність в ураженні грибковими хворобами, до яких не дуже пристосований нектарин, тому створення стійких сортів – найбільш ефективний захід боротьби з хворобами рослин. Впровадження їх у виробництво усуває необхідність проведення заходів захисту рослин, на які витрачаються значні кошти, а головне забезпечує вирощування екологічно чистої продукції та захист навколишнього середовища.

Список використаних джерел.

1. Плодівництво – за редакцією А.О. Грицаєнко – К.: «Врожай», 2000. – 432 с.